

<https://www.europol.europa.eu/ec3>.

3. URL: <https://fbiretired.com/skillset/fbi-cyber-crime>.
4. Margaret Gold, April 27, 2012. URL: <http://overtheair.org/blog/2012/04/when-was-the-first-computer-invented>.
5. Minister for the Cabinet Office and Paymaster General: Progress on the UK Cyber Security Strategy: Protecting and Promoting the UK in a Digital World. URL: http://www.cabinetoffice.gov.uk/sites/default/files/resources/WMS_Cyber_Strategy_3-Dec-12_3.pdf.
6. В Україні появится центр НАТО по кибербезопасности. URL: <http://vesti-ukr.com/politika/233144-v-ukraine-pojavitsja-tsentr-nato-po-kiberbezopasnosti>.
7. Демедюк С. В. Кіберполіція України. *Наше право*. 2015. № 6. С. 87–93. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nashp_2015_6_15.
8. Доповідь генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй «Вплив організованої злочинної діяльності на суспільство в цілому». *Матер. Комісії ООН із запобігання злочинності та кримінального правосуддя*. Відень, 13–23 квіт., Е / CN. 15/1993/3.
9. Конвенція про кіберзлочинність. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_575.
10. Орлов Ю. Ю. Реалізація вимог Міжнародної конвенції про кіберзлочинність у законодавстві України. Бібліогр., 7 назв.
11. Отмывание средств, украденных мошенниками в Интернете: как случайно не стать участником преступной схемы. URL: <https://ema.com.ua/money-funds-stolen-by-fraudsters-on-the-internet>.
12. Стратегія інформаційної безпеки ФРН, 2011 р. URL: https://www.bsi.bund.de/SharedDocs/Downloads/EN/BSI/Publications/Cyber_Security_Strategy_for_Germany.pdf?__blob=publicationFile.

Чепеляк Карина Валеріївна,
курсант факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування
Науковий керівник – к.ю.н., доцент Поливанюк В.Д.
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

СПІВПРАЦЯ УКРАЇНИ З НАТО ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ КРОК ДО ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ

Актуальність даної теми зумовлена тим, що на сучасному етапі розвитку в Україні поширюється тенденція широкого розгляду проблем стосовно євроатлантичної інтеграції, що є результатом створення цілої мережі спеціалізованих державних інституцій, які покликані досліджувати євроінтеграційні процеси. Висвітлення цієї теми у засобах масової інформації не дає змогу повно охопити аспект євроінтеграційних проблем, котрі в багатьох випадках розглядаються безсистемно. В результаті цього це негативно позначається у зовнішньополітичній стратегії нашої держави.

Незаперечним є той факт, що українське суспільство проходило досить складний шлях у трансформаціях своїх поглядів у питаннях НАТО і ЄС, починаючи з їх несприйняття у 1990-х рр. і завершуючи усвідомленням біль-

шою частиною суспільства корисності такого членства, що у подальшому дасть змогу реалізувати національні інтереси.

Слід зазначити, що безпека у поєднанні зі свободою є головними цінностями сучасності. Це ті основоположні цінності, які перебувають під захистом різних глобальних союзів, таких як економічні, політичні, а також культурні, адже вони виступають неодмінною складовою та умовою їх функціонування.

За досить великий проміжок часу вітчизняний досвід знайомить нас із цілим масивом глибоких праць, котрі були присвячені саме європейській співпраці України та, певною мірою, внутрішнім процесам таких організацій.

Слід відзначити роботи таких науковців, як П. Буряк, В. Копійка, Я. Малик, В. Манджола, В. Мунтян, Б. Парахонський, Г. Перепелиця, В. Терешко, І. Тодоров та інших.

Розглядаючи даний аспект на території нашої держави, можна сказати, що цим питанням займаються велика кількість інститутів та дослідницьких центрів, серед яких прийнято виділяти: Національний інститут проблем міжнародної безпеки при РНБО України, Національний інститут стратегічних досліджень.

Україна за своїм геополітичним положенням, традиціями і ментальністю народу є носієм західноєвропейської і східноєвропейської культур. Тому євроатлантичний і євразійський курси розглядаються не як альтернативні напрями зовнішньої політики нашої держави, а як двоєдиний процес, в основі якого покладені власні національні інтереси [1, с. 18].

Головною метою співпраці України з європейськими країнами є, перш за все, високий рівень технологій. Адже після модернізації таких процесів вітчизняні виробники зможуть конкурувати безпосередньо на світовому ринку.

Активної діяльності в напрямі реальної євроатлантичної інтеграції України вимагає і загальна тенденція глобалізації сучасного світового політичного процесу. Неподільність національної, регіональної та глобальної безпеки набуває реального втілення. Залишатися поза межами цього процесу ми не тільки не можемо, а й не маємо права, бо безпека в євроатлантичному регіоні значно залежить від стабільності та надійності національної безпеки України.

Тривалий час у науковому дискурсі та й в інституційному плані інтеграція України з ЄС і НАТО сприймалися в єдиному комплексі – як взаємопов'язані чи ледь не тотожні кроки зовнішньої політики в західному напрямку – і небезпідставно. Так, до сфери відання Комітету Верховної Ради України з питань європейської інтеграції входило забезпечення участі України в міжнародних інтеграційних процесах, пов'язаних із діяльністю Європейського Союзу (ЄС), Світової організації торгівлі (СОТ), Організації Північноатлантичного договору (НАТО) [2].

Подібне сприйняття викликане очевидною кореляцією між тими цінностями, на значимості котрих ми наголосили вище, котрі лежать в основі двох союзів: головна роль НАТО полягає у забезпеченні свободи і безпеки країн-членів з використанням політичних і військових засобів. НАТО дотримується спільних для Альянсу цінностей демократії, індивідуальної свободи, верхо-

венства права та мирного розв'язання суперечок і підтримує ці цінності в усьому євроатлантичному регіоні [3].

Європейський Союз «заснований на цінностях поваги людського достоїнства, свободи, демократії, рівності, правової держави й дотримання прав людини, включаючи права осіб, що належать до меншостей. Ці цінності є загальними для держав-членів у рамках суспільства, що характеризується плюралізмом, недискримінацією, терпимістю, справедливістю, солідарністю й рівністю жінок і чоловіків» [4].

Отже, підсумовуючи, можна дійти висновку, що НАТО для України є стандартом демократії, соціального захисту, рівня життя, а найголовніше – прав людини. Можна констатувати також, що курс на інтеграцію і вступ до НАТО повністю відповідає національним інтересам України. Проте однією з важливих умов є продовження політичних та соціальних реформ, що у майбутньому приведуть до досягнення європейських стандартів життя країни.

1. Власенко А. Многовекторность как неизбежность. *Власть денег*. 2005. № 5. С. 18.

2. Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України шостого скликання: Постанова Верховної Ради України. *Відомості Верховної Ради України*. 2007. № 51. С. 533.

3. Північноатлантичний договір від 2 квітня 1949 / Організація Північноатлантичного договору. 24.08.2009. URL: http://www.nato.int/cps/uk/natohq/official_texts_17120.htm.

4. Consolidated versions of the Treaty on European Union and the Treaty on the Functioning of the European Union / EUR-lex. Access to European law. URL: http://eurlex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:c382f65d-618a-4c72-9135-1e68087499fa.0006.02/DOC_1&format=PDF.

Штирхунова А.Д.,

курсант факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування

Науковий керівник – к.ю.н., доцент Поливанюк В.Д.
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

РЕФОРМУВАННЯ ГАЛУЗІ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ

Співпраця з реформування галузі безпеки і оборони є надзвичайно важливою для поточної трансформації позиції України в сфері безпеки та залишається невід'ємним елементом її переходу до демократії. Після отримання незалежності в 1991 році та успадкування значної частини збройних сил Радянського Союзу, Україна перебуває у процесі створення і подальшого реформування своїх збройних сил та інших елементів структур безпеки з метою приведення їх у відповідність до нових вимог клімату безпеки, умов демократії та наявних ресурсів.

Україна звернулася до НАТО по допомогу в перетворенні великих збройних сил, створених на основі призову, на менші, професійні, більш